

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 18 Marca u. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest d. 11 marca.

J. K. W. Xiążę Oranii, we środę, d. 7, przybył do tutejszey stolicy.

Carewna gruzyjska, Tekla, nayłaskawiey mianowana Damą orderu ś. Katarzyny, mnieyszego krzyża. (J. d. S. P.)

HISZPANIA.

(z Gaz. Oester. Beob.)

Gaceta de Madrid z dnia 10 lutego zawiera List Okolny (Epistola encyclica). Jego Świątobliwości Leona XII, datowany dnia 24 września r. z., do wszystkich Arcy-Biskupów i Biskupów Ameryki Hiszpańskiej (*) wydany w brzmieniu następującem:

Wielebnym Braciom swym, Arcy-Biskupóm i Biskupóm Amerykańskim.

Leon XII, Papież. Wielebny Bracie! Pozdrowienie i błogostawieństwo Apostolskie. Chociaż przekonani jesteśmy, że list okolny (**), któryśmy przy wyniesieniu nicości naszej na Stolicę Piotra s., do wszystkich Biskupów Katolickiego Świata przestali, już ręk waszych doszedł, jednakże miłość, jaką do was i trzodzie waszey pałamy, tak jest wielka, iż dla dania wam nowego dowodu naszych, pełnych miłości uczuć, postanowiliśmy, sami list własny do was posłać. Zostaliśmy w rzeczy samey przejęci naydotkliwszą i niewypowiedzianą boleścią pochodzącą z oycowskiego naszego do was przywiązania, kiedyśmy smutne

(*) W Ameryce hiszpańskiej łącznie z wyspami jest ośm arcy-biskupstw i 30 biskupstw: 1) arcy-biskup meksykański, pod nim zostają biskupi Puebla de los Angeles, Mechoakański, Oaxakański, Gwadalaxarski, Yukatański, Durangoński, Nowo-leoński i Sonorański. 2) Arcy-biskup Gwatemali, pod nim biskupi: Komayguański, Nikaraguański i Chiapański. 3) Arcy-biskup Limy, pod nim biskupi: Areguipański, Truxilański, Kwitoański, Kusko, Guamański, Panamański, Santiago, Concepcion (w Chili), Kuenceński, Maynasański. 4) Arcy-biskup w Charakas, pod nim biskupi: Nuestra senno-
ra de la Paz, tukumański, Santa-Cruz de la Sierra, Paraguay, Buenos-Ayreski i Saltański. Arcy-biskup Santa Fé, pod nim biskupi: Pajayański, Kartageński, Santa Marta i Antioquia. 6) Arcy-biskup w Carakas, pod nim biskupi: Merydy, Marakaibo i Guayana. 7) Arcy-biskup Santo Domingo, pod nim biskup: Puerto-Ricco. 8) Arcy-biskup Kuba (w Sant Jago de Cuba), pod nim są biskupi: Hawanny dla hiszpańskich posiadłości w Azji jest arcy-biskupstwo Manilli (wyspy filipińskie) z biskupami sufraganami w Nowey-Segowii, Nowey-Laceras i Cebu.

(**) Sanctissimi Domini nostri, Domini Leonis divina providentia Papae XII, epistola encyclica ad omnes patriarchas, primates, archiepiscopos et episcopos. Romae die 3 maii 1824.

odebrali doniesienia, o żalósnym stanie, w jakim się, równie kray wasz, jako i kościół w nim, znajduje, gdzie nieprzyjacielowi ludzkiemu powiodło się, nasiona buntu rozrzucić; wiemy też bardzo dobrze, jak wielkie złąd szkody dla religii wynikają, kiedy spokojność ludów, nieszczęśliwym sposobem, zaburzona zostanie. Dla tego naymocniyszim tylko bólem przeniknieni być musimy, kiedy widzimy, jak bezkarnie rozwiózłość i zuchwałstwo złych ludzi, roboty swe wykonywa, albo kiedy dostrzegamy, jak się zaraza szkodliwych alóżek i pism szerzy i zaszczepia, w których obywatelstwo, równie kościelna, jak krajowa, jest znieważana, wyszydzana, w nienawisć i pogardę podawana; albo nakoniec, kiedy z ciemney przepaści, równie zgubne potwory, owe towarzystwa wychodzą, które się w ciemnościach nocnych tworzą, a o których nie wdrygamy się ze świętym Papieżem Leonem utrzymywać, że się w nich, jak w nieczystych jamach, wszystko się to wyległo, cokolwiek kiedy bezbożnego i bluźnierskiego kacerskie sekty rozsiewały.

I ta dotykalna, zawsze nader smutna, prawda, dowiedziona i stwierdzona doświadczeniem czasowych, którzyśmy już optakiwali w uptynionych czasach rewolucyi i obłakania, stała się teraz dla nas źródłem nayboleśnieyszego zasmucenia, kiedy rozmyślamy nad niezmierną wielkością nieszczęściami, któremi te zamieszania winnicę Pańską tam uciskają.

Smutek ten, Wielebny Bracie, pobudza nas, serce nasze ku wam otworzyć, gdyż nie powątpiewamy bynajmniej, że i wy na widok gróźącego niebezpieczeństwa na jakie trzoda wam powierzona jest wystawiona, równą z nami troskliwością i boleścią jesteście ożywieni.

Od Pana, który przyszedł, aby sprawił światu pokój, którego sam jest początkiem i końcem, na święty urząd Pasterza powołani, nie zapomnicie, że pierwszą waszą jest powinnością, o to się starać, ażeby religija nietykalnie utrzymana była, której stan kwitnący, jak dobrze wiadomo, od spokojności oyczyzny zależy; i gdy to również pewna jest, że sama tylko religija, naymocniyszim jest węzłem, równie tych, którzy rozkazują, jako i tych, którzy rozkazow słuchają, łączącym, i wszystkich do spełnienia swych powinności obowiązującym; tych i owych w obrębie wskazanych im działań utrzymując. Należy przeto ten węzeł mocnię sciesniać wtenczas, kiedy widzimy, jak wśród wrzących namiętności, kiedy wśród poróżnienia i zniszczenia powszechnego porządku, brat na brata powstaje, i dom na dom się wali.

Tak straszliwy widok, tak żalósnego rozerwania, przymusza nas dzisiaj, Wielebny Bracie, wierność waszą, przez to nasze napomnienie, obudzić, w przekonaniu, że ona, za pomocą Pańską, nie będzie bez pożytku dla opieszalych; ani stanie się ciężarem dla gorliwych, ale raczej, że wszystkich do spólney gorliwości zachęci, i przeto się do spełnienia naszych życzeń przyezni.

Niech Bóg zachowa, Wielebny Bracie, niech Bóg zachowa, ażebyś, kiedy Pan biczem gniewu swego, grzechy ludzi karać będzie, głosu swego do wiernych, twojej pieczy powierzonych, nie dał usłyszeć, dla wrażenia w ich umyśle, że głos po-

cieszenia i zbawienia tylko się w mieszkaniach sprawiedliwych styszeć daje; że oni wtedy tylko spokojności, pomysłności i stodyczy pokoju zażywać mogą, kiedy chodzą drogami przykazań tego Pana, który zgodę między Xiążętami zaszczerpiał i Władzców na tronie utwierdza; że starodawna i święta religija, która sama tylko te własności w sobie jednoczy, kiedy ona nienaruszoną zostaje, zawsze czysta i niezachwiana; bo państwo na stronictwa podzielone, podług Jezusa Chrystusa, zniszczone zostanie; i że się to na końcu zupełnie ziści, że wymysliciele nowości uyrzą się przemieszonymi, kiedyś do prawdy się przyznać i przeciw własnej woli z Prorokiem wykrzyknąć: „Oczekiwaliśmy pokoju, i wtedy nie było nic dobrego; na czas, w którym uleczeni byź mieli i o to wtedy trwoga nadeszła; spodziewaliśmy się na czas ratunku, a oto przyszła niespokojność.”

Tuszmy jednak z ufnością, że ta sprawa, tak ważna, wpływem waszym, przy pomocy Nieba, szczęśliwy i prędki koniec weźmie, jak sobie obiecujemy, kiedy dotożycie starania, około wystawienia swej trzodzie, wysokie i znakomite przymioty właściwe naszemu wielce ukochanemu synowi, Ferdynandowi Katolickiemu Królowi Hiszpanii, który przekłada nad blask swojej wielkości, blask religii i szczęście swych poddanych; i kiedy wy z należytą gorliwością wpajać będziecie w umysły wszystkich godne pamięci i niewyrównane zastugi europejskich hiszpanów, którzy niezachwianą swą wierność poświęceniem swych pożytków i swego życia ku służbie i obronie religii i ku prawej władzy zapieczętowali. Szczególniejsza nasza miłość przed innymi, Wielebny Bracie, ku tobie i trzodzie twojej, zniewalając nas do wydania niniejszego pisma, z teyże samey przyczyny, tym bardziej nabawia nas bojaźnią, i więcey my, przy tak ogromnem oddaleniu, rozdzielającym was od powszechnego oycy waszego, za ujarzmionych was uważamy.

Niemniej twoim jest obowiązkiem, który wkłada na cię powołanie pasterskie, strapionym dawać pomoc i ratunek; wszystkim uciesnionym zdjąć z karku srogie jarzmo przeciwności ich uciskające, a którego samo tylko wyobrażenie tzy wycisła; nakoniec tego Pana, jak ci wszyscy, którzy swego bliźniego i oyczynę prawdziwie kochają, czcić powinni, pokornymi i gorącymi modły błagać, ażeby bożkiemu majestatowi jego się podobało, i oznaczyć, iżby burzliwe nawałności niezgody rozproszył, a pokoy i spokojność, cel naszych życzeń, przywrócił.

Bez wątpienia mamy o waszej wierności, miłości, pobożności i mężtwie, tak wysokie wyobrażenie, i rozumiemy, że wy te cnoty w takim posiadacie stopniu, iż przekonani jesteśmy, że wymienione wyżej cnoty, któreśmy wam przypomnieli, tak spełnicie, że kościół w owych krajach, za pomocą waszych usiłowań, pokoy otrzyma i świetnie podniesiony zostanie, i że wy będziecie postępować ścieżką bojaźni Boga, zasileni pociechą ducha Bożkiego.

W tey ufności, która nam, Świętey Stolicy i całemu Chrześcijańskiemu Kościołowi, tak wielką jest pociechą, a którą w nas wzbudzają wasze cnoty, błagamy Nieba, Wielebny Bracie, ażeby nad wami i waszą trzodą, którą pasiecie, pomoc i wsparcie swe, o które prosimy, wylało, i dajemy wam wszystkim z najwyższą przychylnością błogostawieństwo apostołskie.

Dan w Rzymie, w pałacu Watykańskim, pięcsetowano pierścieniem rybackim, dnia 24 września roku 1824, a Papieżstwa naszego pierwszego roku.
(L. S.) Józef Kardynał Albani.

WYSPY JONSKIE.

Korfu dnia 22 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

Nieszczęście, przez które miasto Zante zostało w roku 1820 spustoszonem, spadło dnia 19 b. m., z podwojoną srogością, na nieszczęśliwe miasto

Santa Maura (*). Naygwałtowniejsze trzęsienie ziemi, jakiego kiedy na tey wyspie doznano, wprawiło jey mieszkańców w pomieszanie i trwogę. Niewiadome dotąd szczegóły tego straszliwego zdarzenia: nadeszły jednak ztamtąd urzędowe wiadomości z d. 21 b. m.: podług nich miasto przedstawia obraz nędzy i spustoszenia. Wszystkie domy, albo się zupełnie zapadły, lub nieskończenie uszkodzone, popękane i pełne rysow. Wszystkie kościoły (oprócz jednego) pozawalały się i można z małym wyjątkiem twierdzić, że wyspa Santa Maura jest teraz niezdatną do mieszkania na niey. Ze zaś to nieszczęście przypało w zimie i w nader burzliwej porze roku, przeto skutki tego okropnego przypadku są tém groźniejsze. Ponieważ młyny i piekarnie zniszczone, braknie obleba. Ulice zalane są olejem i winem, które wypłynęły ze zniszczonych magazynów. Nawet i inna żywność zniszczona. Po wszystkich ulicach rozlega się odgłos jęku i narzekania. Liczono do dnia 21 b. m. 24 zabitych a 13 ranionych; 23 innych osób zostało w gruzach zagrzebanych we wsi Ziccalades, która zupełnie zniszczona. Godnem jest uwagi, iż nie doznano w niektórych okolicach wyspy żadnego wstrząśnienia ziemi. Zdaje się, że jego niszczące skutki ograniczają się na miejscach, bliżej morza położonych. Twierdza i komora cel trochę mniej ucierpiała. Dowiadujemy się, że i miasto Preweza znacznie zostało uszkodzonem; nawet i w Korfu doznano w tymże dniu, a nawet w teyże samey godzinie wstrząśnienia ziemi.

Zaledwie rząd wysp jonskich odebrał wiadomość o nieszczęściu, wydarzonem na wyspie Santa Maura, przedsięwziął natychmiast naydzielniejszy środek, w celu dania pomocy nieszczęśliwym. Pomimo burzliwych i przeciwnych wiatrów posłał natychmiast na królewskiej fregacie Najade, pod kapitanem Spencer, wszelkiego rodzaju żywność, drzewo do budowy, cieśli, mularzy i inne przedmioty, ściągające się do potrzeb życia.

S Z W E C Y A.

Sztokholm dnia 25 lutego.

(z Journ. de St. Petersburg.)

Jenerałowie i dowódcy półkow, w stolicy teraz znajdujących się, zgromadzili się w liczbie 28, d. 11 t. m., u jeneralnego adjutanta woysk królewskich, dla naradzenia się nad użyciem summy 11,793 talarów bankowych, przez woysko w roku 1819 zapisanych, na wystawienie pomnika Karolowi XII, na rachunek których wpłynęło już 6072 talar. Zgodzono się, dla niewystarczenia tego funduszu na przedmiot wspomniany, oddać je do rozrządzenia naybliższej władzy woyskowej, a żeby mogły być użyte w sposób naylepszy.

Podług doniesień z Chrystyanii pod d. 3 lutego, gwałtowne i ustawiczne burze, południowo-zachodnie uwolniły port od lodów, które go pokrywały, i że już tam nie mało okrętów przybyło.

Zawiaśdownstwo więzień i domow poprawy, dotąd między różne władze podzielane, teraz złączone zostało pod jednym urzędem. Jenerał porucznik, Karol Hrabia Löwenhielm, mianowany jest prezesem tego nowego urzędu. Zasiadać z nim będą 2 członkowie, którymi są: radca sprawiedliwości, Mannerstam i kommisarz stanu Tunelius.

— Dnia 1 marca. —

(z Gazety Warszawskiej).

Z powodu oświadczenia rządu niderlandzkiego, iż chce z naszym wejść w układy, względem powiększenia wzajemnych stosunków handlowych Monarcha nasz zalecił radzie handlowey, aby zaściągnęła zdania deputowanych od kupców tutejszych i innych znaczniejszych miast, czyli, w obecnym stanie stosunków handlowych, zniesienie po

(*) To miasto, od którego wyspa ma swoje nazwisko, liczy 5 do 6 tysięcy mieszkańców, po większej części greków. Jest bardzo warowne z natury i przez sztukę.

stanowienia względem okrętów niderlandzkich, przy zastrzeżeniu wzajemnych korzyści dla okrętów szwedzkich w portach niderlandzkich, może być pożytecznym dla handlu krajowego?

TURCYA.

Stambuł dnia 13 lutego.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Stolica tutejsza wystawiła niedawno widok rozruchów, do których jednak, ani Grecy, ani chrześcijanie nie należeli. Cztery kompanie janczarów wznieciły zaburzenie. *Seidszyk Mustafa*, astrolog wielkiego Sultana, i *Abdir Aga*, tudzież niektórzy wyżsi oficerowie janczarów, grali główną rolę. Wielki Wezyr, Aga janczarów i Aga basza w *Bujukdere*, pospieszili na miejsce, i gorliwie starali się zapobiedz powszechnemu buntowi przeciw Sultanowi. Na kilka godzin przed czasem wyznaczonym do tego buntu, janczar z 3ciej kompanii należący do spisku, wyjawił wszystko, poczem rząd kazał poymać hersztów, jako to: *Seidszyka Mustafę*, *Abdira* agę i kilku wyższych oficerów janczarów. Oddano ich bostandzemu baszy, a gdy na torturach przyznali się do zbrodni, zostali uduszonemi, wraz ze 30 innymi osobami. Wielu podejrzanych oficerów czterech zbuntowanych kompanii janczarów zaprowadzono na okręty floty, a tak złym skutkiem zapobieżono. Tymczasem zbyt uczynna surowość agi janczarów pozbawiła go urzędu, który wczoraj W. Sultana dał *Koul Kibogasy*, dowódcy 5tej kompanii. Podczas tych zaburzeń wydano rozkaz, aby wszyscy osiedli mieszkańcy uzbroili się z ludźmi swemi dla powściągnięcia burzycieli spokoyność.

Niemiecka *Powszechna Gazeta* umieściła następującą wiadomość ze *Stambułu*: „Kilka kompanii janczarów namówiono do odmiany rządu, a nawet osoby, otaczające W. Sultana, wchodziły do spisku, tak, iż gdyby pewny janczar nie wyjawiał zamachu daleko się rozciągającego, można się było wszystkiego lekce przy powszechnej niechęci Turków. Schwytano spiskowych i stracono prócz kilku, którzy uciekli. Wypadek ten nie przytłumił jednak wzburzenia umysłów, ale je owszem powiększył. Na ulicach w części miasta zamieszkałnej przez Turków, lud znieważał W. Sultana, i niechęć swą okazał przez złe obycie się z polubownikiem jego. Wielki Wezyr, aga janczarów i basza aga w *Bujukdere*, dzień i noc zajęci byli odwróceniem niebezpieczeństwa. Po uspokojeniu janczarów, aga ich został oddalony. Zdaje się, iż W. Sultana chce ich przez to ulagodzić. Jak z jednej strony zatrwającą jest stan stolicy państwa Ottomańskiego, tak z drugiej smutnemi dla niej są wiadomości z prowincyi. Stronnictwo, które powstało w Grecyi przeciw rządowi centralnemu, jest zupełnie przytłumione, i wspomniony rząd zajmuje się przysposobieniami do nowej kampanii. Tym celem kupił w Anglii 2 fregaty i 3 mniejsze statki wojenne, które mają być sprowadzone do *Napoli di Romania*. Dnia 3 b. m. debrała *Porta z Janiny* list od *Omera Vrione*, doświadczonego, iż własne jego wojsko przymusiło go do puszczenia dotychczasowych stanowisk swoich, i nie jest w możności dać jakkolwiek pomoc *Porcie*, bo żołnierze jego zbuntowali się i t. d.

Inny list ze *Stambułu* pod d. 5 lutego wyraża: „Wielki Sultana jest bardzo rozgniewany, poczem trudniejszym do docieczenia. Nie podpadał na łatpliwość, iż *Ibrahim* basza, imieniem swojego ojca, układał się z *Kolokotronim* i innymi niechętnymi dowódcami Grekami. Dał wiele złota, i *olokotroni* zaczął wojnę przeciwko swemu rządowi. *Ibrahim* udawał, jakoby chciał wylądować w *Morei*, pokazał kilka okrętów przy brzegu, lecz ni jednego żołnierza na ląd nie wysadził. W tymczasie *Panas Kolokotroni* został zupełnie porażony, a *Kolokotroni*, ojciec, uciekł. Widział potem *Ibrahim*, iż niczego już spodziewać się nie może: bo o siebie, albo raczej dla swego ojca, chciał zdobyć *Moreę*. Basza *Egiptu* myśli oddawna uczynić się nieodległym *Porcie*; nie można zatem wierzyć, iż szcze-

rze przykładać się będzie do umocnienia tego; już zachwianego kolossu. Długa niepomyślna kampania syna jego, zbyt wiele go już kosztowała, i wkrótce zapewne wróci do stanu spokoyność.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 marca.

Podczas koronacyi Monarchy naszego ma być rozdanych 12 orderów *ś. Duchy*.

Król Jmć pracował z hrabią *Villele*, a potem dał prywatne wysłuchanie kilku osobom, między którymi znajdował się także generał *Grouchy*.

Monarcha nasz kazał dać 500 franków dla ubogich żydów w *Paryżu*.

Król Jmć przewodniczył wczoraj na radzie ministrów, na której także *Delfin* był obecny.

Bardzo częsty jest bieg gońców między Francją i Hiszpanią. W dniach 5 i 6 b. m. przejeżdżało przez *Bordeaux* 3 gońców, wysłanych z *Paryża* do *Madrytu*. (z *Gazety Warszawskiej*).

— Dnia 24. —

(z *Kuryera Warszawskiego*.)

Rękodzielnie lionskie są zajęte pracą nad ukończeniem, równie kosztownych, jak gustownych materyi na rozmaite ubiory do koronacyi Króla *Karola X*.

Gdy już prawo o *Świętokractwie* zostało przyjętym, słycać, że projekt podobny o karaniu *bluznierstwa* wniesiony zostanie.

Słycać, że po ukończeniu obrzędów Koronacyi, znowu nastąpi cenzura wszelkich książek i pism peryodycznych.

We *Francyi* odebrano urzędową wiadomość, że korsarze Grecy napastowali okręty francuzkie.

Dziennik paryżki *Gwiazda* zaprzecza nowinom, umieszczonym w gazetach londyńskich o walnej bitwie, stoczony d. 9 grudnia w *Ameryce południowej* pod *Gnamangwilla*, w której generał *Siukr* odniósł zwycięstwo, a generałowie hiszpańscy *Kanterak* i *Waldez* kapitulowali, a podług innych doniesień dostali się w niewolę.

W Królestwie hiszpańskiem po długiej suszy teraz ciągle deszcz pada.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Cukier z drzewa i płótna. Aptekarz *C. M. Van Dijak*, w *Utrechcie*, utrzymuje, iż wyrabianie cukru i gummy z trocin drzewnych i płótna za pomocą kwasu siarczanego, podług wskazanego przez Pana *Braconnot* przepisu, jest korzystnym: gdyż trociny prawie nie kosztują. Po wyklarowaniu cukru z płótna, pod względem białości i czystości, nie okazuje żadnej różnicy od zwyczajnego. Ze sta funtów trocin drzewnych, otrzymano 60 funtów gummy, która nie wiele była ciemniejszą, i tylko trochę mniej klejną od arabskiej. Gumma ta mogłaby być przydatną w fabrykach, a cukier wedle wszelkiego podobieństwa, w gorzelniach na wódkę.

Działa do rzucania bomb. W *Brest* czyniono z najlepszym skutkiem doświadczenie z działami do rzucania bomb, wynalazku Pana *Saiphans*, wymierzając je przeciwko liniowemu okrętowi. Te nowe działa noszą bardzo daleko i trafnie; nabijanie i strzelanie idzie z największą łatwością, a skutek ich jest tak straszny, iż wynalazek ten konieczną odmianę w materyałach okrętowych za sobą musi pociągnąć. Przezeń wielkie okręty tracą korzyści nad mniejszemi, łatwego ich gruchotania masą swojego ognia, bez obawy wzajemnego niebezpieczeństwa; dobrze bowiem wymierzony strzał z dział bombowego, może je pozbawić masztów z żaglami, może je na powietrze wysadzić albo zatopić.

Sztuczne nogi i ręce. Mechanik *Taillefer* w *Genewie* niedawno pewnemu ogrodnikowi, któremu przednią część ręki odjęto, zrobił sztuczną sposobem bardzo prostym. Na pozostałej wyżej części ręki przymocował żelazny na kilka cali długi walec, którego koniec schodzi w mocną szrubę; na tę mogą być podług upodobania wsrubowane rozmaite narzędzia, za których pomocą kaleka może kopać, grabić, obrzynać wianę krzewy, krze-

śać ogień, przy stole używać noża i widelca i t. d. Mechanik ten, zrobiwszy także, podług angielskiego modelu, sztuczną nogę, za której pomocą inny znowu kaleka biega i bez kija do góry i z góry schodzi; pracuje obecnie nad machiną, która wszystkie poruszenia naturalnej ręki ma zastąpić. Machina ta przeznaczona jest dla pewnej włościanki w kantonie Walezyi.

Gazeta *Bareytska* dziwi się, że gdy tylekroć pisma publiczne doniosły o bohaterkach greckich, jako to: *Bobelinie, Moscho, Deppo* i t. p. nikt jeszcze nie donosił o bohaterkach amerykańskich, które od lat kilkunastu walczą w szeregach powstańców Ameryki południowej. Doktor *Funek* świeżo wydał dziełko, w którym wymienia nazwiska i czyny tych nowych *Amazonek*; wiele ich walczy obok swych mężów i ponosi wszelkie trudy wojenne; nie tylko o walczących pojedynczo mówić należy, lecz są nawet huśtać takich kobiet. Gdy w roku 1806 Anglicy znajdowali się w prowincyi *Rio de la Plata*, jedna z amerykańek rzekła do swego męża: „spieszę do walki, nie wątpię, że jesteś równie odważny, lecz gdybyś się okazał być tchórzem, unikaj odemnie, bo odtąd pod jednym dachem mieszkać z tobą nie będę”. Inna znowu amerykańka, nazwiskiem *Manuela Pedozra*, za częste dowody waleczności, otrzymała stopień porucznika etc.

W Xięstwie *Szwarcburg Rudolstadt* zjawiał się jakiś doktor, którego wieśniacy nazywają *Lekarzem cudownym*: ma on ogłosić różne sposoby swego leczenia chorych.

Gdy powódź gwałtownie zalewała okolice *Jewer*, mieszkający w małym folwarku *P. Seezen*, brat sławnego wędrownika, widząc, że woda z nadzwyczajną szybkością dostaje się do jego domu, porwał swe dzieci i uniosł je na odległy pagórek, gdzie także zdążyła schronić się jego małżonka; sądząc, że już zabezpieczył swoje ukochane rodzeństwo, wraca do domu, aby jeszcze co mógł uratować z kosztowniejszych i potrzebniejszych sprzętów, wchodzi do domu, a w tej chwili woda przybiera jeszcze z większą gwałtownością, ucieka przeto pod strych, i już nie może dostać się na dół; zostaje w tak smutnym położeniu przez kilka dni bez pożywienia i napoju, zgłodniały oczekuje ratunku, postrzega w odległości płynącą łódź z ludźmi, daje znak powiewem chustki, aby się zbliżyła, jeden z będących w łódce poznawszy *Pana Seezen* zawoła z przerażaniem „zostałeś wprawdzie przy życiu, lecz twoja żona i dzieci nienależnie ocalenia na pagórku, woda dostała się aż tak wysoko, i wszystkich uniosła!” nieszczęśliwy narzekał na spieszne użycie ostrożności, bo gdyby zostali w domu i szukali schronienia pod strychem, byłiby ocaleni.

We *Wrocławiu* urodziło się dziecko, któremu braknie *uda i ramienia, głowa zaś przyrosła do karku*, tak że szyi niewidać, a nogi i ręce są przy samym ciele, ten potwór wkrótce po urodzeniu zaraz żyć przestał i oddano go do *muzeum uniwersytetu wrocławskiego*.

W *Węgierskiem* górniczem miasteczku *Szeznin*, mieszkający *Karól Szmid* rodem z *Wieliczki*, i należący do górnictwa, wróciwszy do swego mieszkania, w którym nie był przez 2 dni, znalazł w izbie wiele dymu, czego niemógł doćiec przyczyny; będąc strudzonym zasnął; gdy go niewi-

dziano nazajutrz, otworzono drzwi i znaleziono bez duszy; również wszystkich zadziwiło z kądem pochodził, wkrótce uyrzano, że się dobywał z pod podłogi, pod którą zakradła się skra i przez kilka dni tliły się podwaliny; ów więc *Szmid* został dymem uduszony.

Dnia 2 b. m. w *Paryżu* dano pierwszy raz nową tragedję *Cyd z Andaluzji*: chociaż ta sztuka była nieco nudząca, jednak publiczność żądała wiedzieć nazwisko *Autora*, którym jest *Pan Lebrun*. Na dekoracye i ubiory do tej tragedji wielełożono, chociaż w tragedji pierwszego rzędu mało dotąd zważano na dekoracye.

W czasie terazniejszego wielkiego postu, nie wolno w *Rajnie* w trakterach dawać potraw mięsnych, a w niektóre dni nawet potraw maślanych, także i w kawiarniach, w takowych dni niewolno piędawać napojów i ciast z mlekiem.

W *Londonie* i w *Edyburgu* są towarzystwa czyli kluby szachowe, to jest: członkowie klubu zastanawiają się nad grą jednej partyi szachów i każde posunięcie ogłaszają publicznie; wielka takowa partya wygraną teraz została przez klub *edymburski*, wkrótce rozpocznie się druga partya.

Gdy w jednym z miasteczek angielskich sąd skazał zbrodniarza na dożywotnie więzienie, obrońca, gorliwie obstarując za obwinionym, wniósł prośbę do sądu, aby takowa kara została zmniejszoną, a za główną przyczynę przytoczył, że kryminalista, będąc słabowitego zdrowia, niewytrzyma kary trwającej tak długo.

Spory pomiędzy wielu lekarzami angielskimi okazały, iż pompa żołądkowa jest wynalazkiem francuzkim, przywiezionym z *Paryża* do *Londonu* przez lekarza *Ure*. Ta dowcipna machina uwalnia prędko żołądek, i to nierównie lepiej, niż womitya. Daje się wybornie użyć w przypadkach otrucia.

Numer 2 Dziennika Wileńskiego, 1825, zawiera następujące materje: Literatura. Rozprawa *Jakuba Makfersona*, umieszczona przed tłumaczeniem *Temory Ossyana — Stał, styka*. Najwyższy Ukaz *J. C. M.* do Rządzącego Senatu, o nowym podziale gubernij państwa na wydziały edukacyjne. Nowe wiadomości o gubernii *permskiej* przekł. *Ed Rogalskiego — Podróż*. *Podróż P. White* do *Kochinchiny*, przekł. *J. Szczesn.* *Podróż Henryka Mnutolego* do kościoła *Jowisza ammońskiego* i do *wyszego Egiptu*, przekł. tegoż. *Ciąg 2gi — Handel.* O wywozie z *Rossyi* skór sywowych i wyrobianych — *Historja*. Wyjutki z *Pamiętników Fuszego. Ciąg 2gi — Poezja.* Przekład pieśni *Horacyusza* przez *Juliana Korsaka*: *Do Polfona. Do Xanthia Focyczyka. Do Pompejusza. Mirtyl p. A. Ch.* *Gwiazda kochanków tegoż. Gwiazdka p. A. D.* *Elegja z Al. Puszkina. Do słowika z Karamzina p. M. Trusowa. Choroba izdrowie, bajka J. G. Styczyńskiego — Zdania i Przypowieści. Rolnictwo.* Sposob klasyfikowania gruntów, dokończenie — *Wiadomości Literackie.* *Towarzystwa.* *Ces. tow. wol. ekon. Cesar. akad. n.* — *Nowe muzeum w Gotha.* — *II Bibliografia.* Dodatek do *historji literatury polskiej p. X. Moszyńskiego.* *Pisma peryodyczne w Rossyi wychodzące na r. 1825ty.*

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokosc Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 17 godz. 6 z rana	27 cal. 7 1 lin.	— 5 stopni.	Półn. Zach.	Pogoda.
	dnia 18 — — —	27 — 5,8 —	+ 1,5 — —	Polud. Zach.	Pochmurno.

Pozwolano drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora* *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w *Drukarni Redakcyi.*

Wilno dnia 18 marca v. s. 1825 Roku.

1. Oświadczenie wespół z najsolenniejszym zażaleniem Imieniem WJP. Ludowiki z Narkiewiczow Woyniczowey pod asystencyą męża Maxymiliana Woynicza Chorążego byłych woysk polskich, przeciwko czynnościom Ezechiela Narkiewicza Komor. pttu Wilkom. zanosi się z następnych pobudek: folwark Jakow w powiecie Rosieńskim w parafii średnickiej leżący, będący niegdyś po Antecessorach w dziedzictwie u oycy żalującej s. p. Jana Narkiewicza Kapitana artyleryi Littey, składający się uprzednie z 18 a dopiero za ledwo z siedmiu czy osmiu dymow włosciańskich. Od sukcedowania którego obżalony Narkiewicz chcąc udalić żalującą, obiał niewolnie ony sam jeden i dzierzawiac od śmierci oycy, użytki z onego zbierając na potrzeby swoje obracał, i dopiero iak daie się wiedzieć żalującej, że obżalowany poczyniwszy z niektórymi osobami zmówne na krzywdę żalującej okrywaiące folwark Jakow opisy, i ten przedsiębierze już wyprzedać, do którego żalca, jako córka po oycu jeszcze niewyposażona mając również iak i obżalowany prawo, gdy postrzeza wszystkie czynności obżalęgo Ezechiela Narkiewicza na krzywdę jey czynione, nim więc o powrót takowego folwarku, o zbierane z jego dotychczas intraty, o zmówne na one poczynione układy, o zniszczenie onego i o dalsze ztąd wynikające zdróżności, kroki prawne rozpocnie, tymczasowie wszystkie te jego czynności manifestując, ażeby nikt w układy żadne o folwark Jakow wchodzić nieważył się, pod utratą onych iak najsolenniej przez niniejsze oświadczenie zapowiada, i takowe dla trzykrotnego zawiadomienia do Kuryera Litewskiego podać postanowiłam. Datt. 1825 roku marca 1go dnia.

Takowe oświadczenie jako aktorka podpisuję Ludowika z Narkiewiczow Woyniczowa.

Roku 1825, mca marca 7 dnia. Przed Aktami Grodzkimi powiatu Oszmianskiego, stawając osobiscie WJP. Franciszek Nowosielski adwokat subsellhow Oszmianskich, takowe oświadczenie do zapisania w protokół potoczny processowy podał. Przyjąłem i że jest wpisane swiadczę Justyn Spieholski Regent Grodz. pttu Oszmianskiego.

Takowe oświadczenie wolno drukować Józefat Łunkiewicz Sędzia Grodz. Oszmian

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny na skutek Dekretów Ziemstwa Wilenskiego 1824 febr. 13 i 1825 marca 9 zapadłych z instancyi Ur. Rocha Poniałowskiego przed Sąd Ziemski pttu Wilengo do przypadnienia sprawy w referencyi do uprzednich żalob i awizacyi w Gazecie umieszczoney, UU. Krystynie z Juskiewiczów de Neve i dalszym pretensorom do funduszu po ś. p. Antonim Poniałowskim Sowietniku pozostałego; oraz Debitorom Marcinowi Ważyńskiemu Marszał. Oszm: za obligiem 1821 mar. 18 o rub. sr. 5,550. Janowi Wygonowskiemu za kartą 1801 lut. 22, cz. zł. 60. Stanisławowi

X. Puzynie za obligiem 1820 gbra 18 o rub. sr. 200, i za kwitem 1817 maja 16 o rub. ass. 400. Józefowi Połońskiemu Regent. o ruchomość deponowaną i pieniądze z licytacyi 1823 aug. 27 rub. sr. 149 kop. 73. Xaweremu Hornowskiemu Podpor. za rachunkiem 1811 o zł. 488 gr. 4. Henrykowi Hr. Zabielle za plenipotencyą 1814 jul. 24 o rub. ass. 600. Stanisławowi Eygirdowi za kwitem 1810 jan. 12 o rub. sr. 15, za rewersem 1809 gbra 5 o rub. sr. 50. Sukcessorom Ludwika Brunetta Stty za rachunkiem 1807 jan. 31 o zboża ośmin 10. Alexandrowi Brunettowi za rewersem 1823 aug. 23 o ruchomość wziętą. Samuelowi Lackiemu Kap. o wzięty zegurek. Janowi Weysenhoffowi za listem 1818 gbra 12 rub. ass. 500. A. Weysenhoffowey za listem 1819 gbra 26 o rub. ass. 105. Michałowi Pagowskiemu za rewersem 1817 maja 18 za Hr. Czosnowskę, wydanych na jey pogrzeb zł. 1,600; wypłaconych długów Ghermanom zł. 2,000; P. Renaut zł. 500, Star. Fiszelowey zł. 411 i Szlomowiczowi zł. 435, i za kartą X. Bern. Louiszowi 1809 gbra 16 zł. 180. Lubinowi Pagowskiemu za plenipotencyą 1817 maja 18 o cz. zł. 50. Stanisławowi Pagowskiemu za listem 1811 8bra 22 o rub. ass. 100. Star. Ickowi Szymelowiczowi za rewersem 1818 aug. 16 o srebra zastawionego sztuk 22; lub samym lub ich Sukcessorom wynosi się w prozbach: skasowania fałszywych pretensorów stosunków, a sędzenie na Debitorach, i sprzętów i summ wyspecyfikowanych z procentem i expensem w naykrótszym terminie na wszelkich ich fundaszach.

Roku 1825 mca marca 10 dnia Woźny swadczę, iż kopiią tego Edyktalnego pozwu UU. Krystynie z Juskiewiczów de Neve, Marcinowi Ważyńskiemu Mar., Janowi Wygonowskiemu, Stanisławowi X. Puzynie, Józefowi Połońskiemu Reg., Xaweremu Hornowskiemu Podpor., Henrykowi Hr. Zabielle, Stanisławowi Eygirdowi, Sukcessorom Ludwika Brunetta Stty, Alexandrowi Brunettowi Kap., Samuelowi Lackiemu, Janowi Weysenhoffowi, A. Weysenhoffowey, Michałowi, Lubinowi i Stanisławowi Pagowskim, Star. Ickowi Szymelowiczowi, do Gazety Kuryera Litgo przed Sąd Ziemski Wileński do przypadnienia sprawy podał. Woźny Sądu Ziem. pttu Wileńskiego Antoni Siewruk.

Roku 1825 mca marca 10 dnia. Ten Edyktalny pozew, iż Redakcyą Gazety Kuryera Litgo może do objawienia przez wychodzące Numera przyjąć i drukować, poświadcza Ziemski pttu Wil. Pisarz i Orderu Sgo Stanisława Kawaler, Józef Olszański.

Ogłoszenie.

1 Na skutek Dekretu Sądu Grodzkiego powiatu Trockiego w roku 1823 marca 13 dnia z Instancyi Szlachcianek Olechnowiczowey i Olechnowiczówny na Szlachcie Podkomorzym Kleczkowskim, Siwickich i Walknowskiej otrzymanego, broń staroświecka, artyficialna i myśliwska w miescie powiatowym Trokach od

dnia 7 apryla 1825 roku z publiczney licytacyi wyprzedawać się będzie, oczem Sąd Niższy Ziemski powiatu Trockiego przez niniejsze ogłoszenie Publiczność zawiadamia. Datt w Trokach roku 1825 marca 11 dnia.

Assesor Römer. Sekretarz Trzecian.

1. Niżey podpisany Urzędnik obwieszcza Powszechność, iż w dniach 20, 23 i 24, terażn. mca marca z publiczney licytacyi będzie wypuszczony w iednoroczną arędowną tenetę dom JPP. Szlakow w Wilnie pod N. 398 na Trockiej ulicy leżący. Zyczący więc ony zaarędownać raczą w powyższych terminach do licytacyi in fundo tegoż domu odchodzić mającey przystąpić. Datt roku 1825 mca marca 16 dnia.

Fryderyk Balfner R. M. W.

3. Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI Samowładnącego Wszech Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Główny Witebski drugiego Departamentu na Kadencyą teraznieyszą i po niey następujące UU. Julii z Hrabów Brzostowskich Hrabini Platerowey b. Chorążyney pttu Dzisieńskiego Dożywotniczce majątności Wianuży, Biskupowi i Kawalerowi Waleryanowi Kamionce, Konstantemu X. Ogińskiemu, Prezydentowi Bielikowiczowi, Sukcessorom stolnika Kaminskiego, XX. Missionarzóm Wileńskim, X. Tomaszowi Borowskiemu, Sekretarzowey Jurczeńkowej, Maryannie Wysockiej, Helenie Isaiewiczowey, Adamowi Hrabii Platerowi, Marszałkowi Sielawie, Mateuszowi Boguckiemu, Antoninie z Woydźbunow Chmyzowskiej, Prezydentowi Ambrożemu Korsakowi, Franciszkowi Swierżewskiemu, Porucznikowi Antoniemu Boryssewiczowi, Podkomorzemu Michałowi Odyncowi, Prezydentowi Janowi Boufałowi, Józefowi Mierzejewskiemu, Jakubowi Koratkiewiczowi, Michałowi Klimowiczowi, Karolowi i Wincentemu Trapszom, Michałowi Paszkiewiczowi, Assesorowi Siemaszce, Kupcom Dzisieńskim Starozakonnym Efrimowi i Neysztelowi, Izraelowi Lewinowi i Szlomie Szynkmanowi, oraz dalszym Kredytorom zesłego Seweryna Hrabii Platera b. Chorążego pttu Dzisieńskiego, tudzież Benedyktowi i Maryannie Swiderskim, Józefowi Piątkowskiemu; Józefowi i Jakubowi Rzeczycim, Franciszkowi Żołnierowiczowi, Janowi i Annie Malkiewiczom, i Michałowi Mirskiemu, tegoż Seweryna Platera Kredytorom i zastawnikom, z powództwa nieletnich Adama i Seweryna Braci oraz Zofii siostry Hrabii Platerow, Chorążego Seweryna Hrabii Platera Sukcessorow, w assystencyi ich naturalnych i rezolucyami Deneburgskiej i Dzisieńskiej szlacheckich Opiek potwierdzonych Opiekunow Józefa i Kazimierza Hrabii Platerow, stosownie do zapisanego w Ziemstwie Deneburgskim i w Sądzie Głównym Witebskim oświadczenia wyniesiony oto: po zebraniu wiadomości wszystkich po zesłym s. p. Sewerynie Hrabii Platerze Chorążym Dzisieńskim Załużających Oycu pozostałych interessow, gdy się okazało, iż lubo fundusz na odpowiedź zostającym jego ciężarom aż nadto jest dostateczny; jednak te przy dzisiejszym nader ograniczonym piędzi obieg, intratą jednego majątku Drydźmuiży w pcie Deneburgskim Biało Rusko Witebskiej Gubernii leżącego, nie tylko

w kapitałach lecz nawet w samych procentach akuratnie uspakajanemi być nie mogą, bardziej gdy intraty drugiego majątku Wianuż w pcie Dzisieńskim Minskiej Gubernii położonego wyłącznemu matki Załużnych Julii z Hrabii Brzostowskich Hrabini Platerowey dożywotniemu szafunkowi są przeznaczonemi, w takim tedy składzie interesow i okoliczności, gdy wierzyciele Załużnych Oycy Seweryna Hrabii Platera nieodbierając w swych należnościach powinno go zadowolenia, jedni już przewiedli konwikcyę, drudzy one po różnych subse-liach przewodzą, i tą koleją umnażając walutę ciążącą fundusz i tak dość odłużony, smutną zapowiadają następność i zupełną temuż funduszowi grożą ruiną, zapobiegając której i razem też chcąc przyspieszyć należną i jednoczasową wszystkim Kredytorom i Pretensorom słuszne i prawne do majątku oycy Załużnych stosunki mającym satysfakcyą, w domiarze tey po scisłym wyrachowaniu interesow zostali Załużcy zmuszonymi przez swych opiekunow oświadczyć Taxę i Exdywizyą Dóbr nieruchomości Drydźmuiży w pcie Deneburgskim Biało Rusko Witebskiej i Wianuży w pcie Dzisieńskim Minskiej Gubernii położonych, Domu w mieście Krasławiu sytuowanego, oraz ruchomego w różnym tytule majątku, słowem wszelkiego funduszu po Oycu Załużnych Sewerynie Hrabii Platerze pozostałego, i w tym celu wszystkich iego Kredytorow i Pretensorow przez niniejszy edyktalny pozew przed Sąd Główny Witebski drugiego Departamentu powołując następne zakładają proźby: dla rychley i jednoczasowey wszystkim Oycy Załużnych Kredytorom i Pretensorom, słuszne i prawne dopominki mającym, satysfakcyi wieczystey Dóbr jego wyżej poszczególnionych i ruchomego majątku Taxy i Exdywizyi uznania, skutkiem czego dania remisy na Sąd Taxatorsko Exdywizorski z przepisaniem właściwych onemu reguł i przyporuczeniem kognicyi wszelkiego rodzaju stosunkow, wstrzymania przewidzionych i przewodzących się kredytorskich w różnych subselliach konwikcyow, lecz wszystkich Kredytorow po należną satysfakcyą do Sądu Exdywizorskiego odesłania, oraz decydowania co z porządku prawa wypadać będzie, z wolną żałoby poprawą.

Roku 1825 februaryi 28 dnia woźny niżey podpisany zeznaje, iż takową z Autentykiem zgodną kopią pozwu z instancyi nieletnich Adama i Seweryna Braci oraz Zofii siostry Hrabii Platerow w asystencyi ich naturalnych i Sądownie potwierdzonych Opiekunow JWW Józefa i Kazimierza Hrabii Platerow przed Sąd Główny Witebski drugiego Departamentu na Kadencyą teraznieyszą i inne po niey następujące wyniesionego, w mieście Dyneburgu do drzwi Izby Sądowey oczewisto przybiłem: Antoni Woźński Woźny pttu Dyneburgskiego.

Roku 1825 febr. 28 dnia. Przed Aktami Ziemsk. pttu Dünebur. stawiając osobiscie JP. Antoni Woźński Woźny jego IMPERATORSKIEY MOSCI takowy kwit relacyyny podanego pozwu urzędownie zeznał i do Akt podał.

Suscepi Donat Łabuński Ziemski pttu. Dünebur Regent.

Takowy Edyktalny pozew wolno do Gazet Kuryera Litewskiego podać Stanisław Mierzejewski Ziemsk. powiatu Dünebur. Podsęd.

O G Ł O S Z E N I E.

5. W Oszmiańskiej Dworzańskiej Opiece na przedmiot zaspokojenia podatków i poszlin Skarbowych, majątki nieruchomości z włościanami i bez nich znajdujące się, przez licytacją więcej dającymu, w arenę roczną, lub jak do wypłacenia całkowitej Skarbowej zaległości za-kontraktowane będą od następnego 11 apr. r. teraz. 1825, na jakąwą licytacją naznaczają się termina: pierwszy 20go, drugi 23go terazn. marca, trzeci i ostatni 8go apryla tegoż bieżącego r. podług następnego rejestru.

Posesye właścicieli.	Dusze	Posesye właścicieli.	Dusze
Dorże szlach. Korsakow	91	Byszyński	1
Sylwestrow i Woszukienniki Bienkuńskie- go	45	Wolskiego czyli Sobolewskiego	2
Łubianka tegoż	52	Zydow Smorgońskich czyli Czechowicza. Tronowicza czyli Iwaszkiewiczowej i Snadzkiej	12
Pogiry tegoż		22	
Po Exdywizyi Hrabi Judyckiego. <i>Kamień majątek w schedach.</i>		Snadzkiego Michała	4
Hryniewskiego po Muchlińskim	12	Po Exdywizyi szlach. Skirmonta. <i>Borzdobohaciszek folwarku.</i>	
Jakubowskiego	—	Skirmontowej teraz Szatkowskiej scheda	
Jakubowskiej	2	Po Exdywizyi szlach. Voygta. <i>Sielca folwarku schedy.</i>	
Jakubowskich Panien	7	Kryczyńskiego Rotmistrza	1
Przewłockiego	3	Malczewskiego	—
Kwinty	8	Łokuciewskiego Józefa Sędziego	—
Wersockiego	32	Po Exdywizyi szlach. Poźniaka <i>Soł majątku schedy.</i>	
Kukielowej	8	Truskowskich	12
Lachowicza	7	Kamińskiego czyli Jurewicza	5
Witkowskiego	8	Rewieńskiego czyli Mińkowskiej	17
Gawdzilewicza	6	Ongirskiego	1
Rewkowskiego	20	Kościalkowskich	4
Wysockiego	—	Zambrzyckiego Mikołaja	13
Zyda Iwieniec: Azika Eyzberga	5	Wolczaskiego Michała	1
Niecieckiego	2	Kulwińskich nieletnich	4
Stypałkowskiego	4	Zyda Enocha Berkowicza	—
Brzozowskich	34	Narkiewiczza Justyna	—
Brzozowskiego Tomasza	—	Vilgow po Brzostowskiej	—
Buywida	—	Zyda Zawela Peysachowicza	—
Kazinkowskiej	—	Zyda Symsona Abrahamowicza	—
Odorskiego	—	Mackiewiczow Stefana i Michała	—
Zyda Szmuyły Donowicza	8	Packiewiczza Xawerego	—
Zyda Moyżesza Sołowiejczyka	—	Noreykw Józefa i Barbary	—
Zyda Lipmana Azikowicza	—	Mastowskiego Józefa	—
Zyda Hencela Eyzberga	—	Zydow Wileń. Percowiczow Klaczkow. Zydów Dawida Szymelowicza i Zelma- na Chaimowicza czyli Pisarza Ziem. Wileń. Olszańskiego	—
Zyda Szymchy Berkowicza	—	Po Exdywiz. szlach. Piotra Zienkowicza. <i>Równo-pol majątek w schedach.</i>	
Zyda Wólfa Eyłowicza	—	Zienkowicza Jana	12
Zyda Szmuyły Eyłowicza	—	Zienkowiczowej Fortunaty	38
Zyda Josiela Hirszowicza faktora	—	Bielskiego Marcina	—
Worońca	—	Krassowskich	—
Puchalskiego	—	Chądzyńskiego Sowiet. Strap. Gub. Wil. Dederki Prez. byłego Depar. 1go Wileń. Pohoskiego Andrzeja Sędz.	19
Romera	—	Kukielow	—
Po Exdywizyi szlach. Sakowicza. <i>Wielkie-Sioło majątek w schedach.</i>		Packiewiczza Jana Kapit. woysk Ross. Kamińskich Bernar. i Zofii	—
Chodźki Ludwika v. Marszał.	5	Chomińskich Ignacego i Ludowiki	—
Rodkiewiczza Exaktora byłego Oszmiań. Gana Anto. corek Odachowskiej i Ga- nówny	4	Michniewiczza Symona	—
Radziszewskiej	—	Po Exdywizyi Marszałka i Prezesa Gra- nicz. Czechowiczow.	
Billewiczowej	1	o Fundum Bohdanow majątek dziedzica. o Kalickiego Reg. Kommissyi Edukac.	25
Bobrowiczow	—	o Kaczanowskich Exaktor. Oszm. i brata jego	—
Po Exdywizyi szlach. Kryczyńskiego. <i>Bargaliszki folwark w schedach.</i>		o Buraka v. Buraczewskiego Antoniego. o Wółka Prez. byłego Ziem. Oszmiań.	—
Kryczyńskiej Felicjanny	2		
Kryczyńskiego Osmana	—		
Michałowskiej Maryanny	4		
Po Exdywizyi szlach. Supińskiego. <i>Migule i folwarki w schedach.</i>			
Bukatego Jana v. Marszałka	28		
Alexandrowicza Sędziego	10		
Galeckiego Sędziego	17		
Wiałbutta Strapczego	13		

Possesye właścicieli.		Dusze	Possesye właścicieli.		Dusze
Herdman Katarzyny	—		Sadowskiego	—	
Mosiubrodzkich	—		Osmolskiej	—	
Rogińskiego Kazimierza	—		Majątki Snadzkiego Michała Sędziego		
Morykoniney Barbary	7		byłego.		
Moxiewiczza	—		Narkowszczyzna	34	
Podhoreckiey Teressy	—		Łoyciowszczyzna	24	
Sadowskiego	—		Szumiliszki	15	
Nowosielskiego	2		Po Exdywizyi szlach. Jankowskich		
Niekraszewicza Józefa	—		Podkom. i Sędziego.		
Korewów Ignacego i Wincentego	—		<i>Polan, Suchodoł, Konwaliszek i dal.</i>		
XX. Karmelitów Grodzień.	2		Michałowskiego Joachima	7	
Bażewiczów	—		Zaleskiego Podkomorzego	6	
Możeyki Franciszka potomstwa	—		Steckiewiczza Maurycego	—	
Łazowskiego Jana	—		Boguckiego	—	
Woynowskiego Mateusza	—		Jankowskiego Marcina	27	
Czaplińskich	—		Zabłockiego Donata	—	
Osmolskiej Scholastyki	—		Plechniewiczza Macieja	8	
Rozwadowskiego Ludwika	—		Swirskiego Adolfa	4	
Po Exdywizyi teyże.	—		Swięcickiey Eleonory	22	
<i>Hołoblewszczyzna.</i>	—		Rokickiey Elżbiety	—	
Tórczyńskiego Sędziego	—		Paszkiewiczza Józefa Rejenta	9	
Rutkowskiego Kazimierza Rejenta	—		Wilbika Jakóba	—	
Hajewskiego Jana	8		Byszyńskiej Wiktoryi	—	
Morykoniney Barbary	9		Z nabycia majątku		
Korewów	21		Kozłowszczyzna Vietynghoffa	43	
Rogińskiego Andrzeja	—		Z Sekwetr u.		
Zyda Hirszy Eljaszewicza	—		Kondraciszki Rewkowskiego	33	

Raymund Chodzko Z. P.
Sekretarz Antoni Czernicki.

2. W skutek postanowienia Kollegium Ewangielickiego Wileńskiego, pozostałe po zyciu z tego świata WJXiędza Jana Jakuba Nikolai, Rady Konsystorza Litew.-Ewangielickiego i Kaznodziei Zgromadzenia tegoż wyznania, rozmaite rzeczy jakoto: srebro, garderoba, sprzęty i t. p. efekta, stosownie do inwentarza sporządzonego, wyprzedane zostaną przez publiczną licytacją w obecności Członków od wyż pomienionego Urzędu Kościelnego, wespół z Członkiem Policji Miasta Wilna wyznaczonych. Jakowy akt odbędzie się w domu Kościelnym na Niemieckiey Ulicy pod Nrem 371, w dniu 16tym marca 1825 roku o godzinie 2 z południa.

Z poroczenia Kollegim Ewang. Wileń.
(M. P.) Sekretarz K. E. Karol Sztral.

Ze niniejszą publikatę wolno drukować
poświadczam Prezydent Kolleg. Ewang. Wil
Karol Wagner.

2. Folwark Małoduciszki w gubernii Wileńskiej powiecie Brasławskim położony, nadany JW. Nesterowskiemu, Półkownikowi Gwardyi i brygady artyleryyskiej, na lat 12, wypuszcza się w arendę; życzący przeto wziąć pomieniony folwark w uziierzawę arendowną, zechcą dla układow w każdym czasie zgłosić się do JW. Jenerała Majora artyleryi Buszujewa 1, dowódcy arsenału Wileńskiego. Termin zaś do objęcia we władanie tego folwarku, zaczyna się od dnia 12 apryla terazn. roku.

2 Potrzebną jest osoba posiadająca dokła-

dnie język Rossyyski i Polski pisząca wybor-
nym angielskim charakterem i opatrzona do-
statecznymi zdolności swoiey, obyczajow i
urodzenia świadectwami. Jeśliby życzyła przy-
jąć obowiązek. zgłosić się ma do czytelnii W:
Moritza, gdzie dalszą powziąć może, o wa-
runkach wiadomość.

5. Sąd Ziemiński ptu Wileń. za przywołaniem
do kontynuacyi sprawy konkursowey majątku W.
Antoniego Poznaka Rejenta, po wysłuchaniu wnie-
sionych żądań, termin ostateczny rozprawy w d. 1
mca septembra terazn. 1825 r. w Sądzie swoim
przeznaczył, w jakowym terminie iżby strony do
niniejszego konkursu należeć mogące ze wszel-
ką gotowością stawały i pretensye swoje porząd-
kiem prawami przepisany przed tymże Sądem
objawiły sub amissione zastrzega, oczem przez
trzykrotną awizacją kogo należy zawiadamia.
Roku 1825 mca marca 7 dnia.

Prezydent Michał Sawicki.

2. Podług rozrządzenia Ministeryum spraw
wewnętrznych medycznego Departamentu, od-
bywać się będą targi na dostawę dwóletniey
amunicyi dla 10ciu inwalidow Wileńskiej Skar-
bowey apteki; zatem wzywają się życzący
wziąć na siebie dostawę oney, aby się jawili
do tuteyszey Skarbowey Izby na terminy:
1szy 16, 2gi 18, a ostatni 20 terazn. marca dla
targow i w celu umowy; gdzie i modele po-
mienioney amunicyi okazane będą. Dnia 15
marca 1825 roku. Sekretarz Jan Metelicyń.

Wilno dnia 18 marca r. s. 1825 Roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

XIII. O zawieraniu jednakich kontraktów na posiadanie majątków arendownych.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, przy którym przedstawując dwie kopie: 1) zapiski swojej, wniesionej do Komitetu PP. Ministrów, o zawieraniu jednakich kontraktów na posiadanie majątków arendownych, i 2) zapadłego na wspomnianą zapiskę P. Ministra Skarbu postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Na y w y ż e y w dniu 25 przeszłego października potwierzonego, donosi, że o należytem wypełnieniu tego postanowienia zalecono od tegoż P. Ministra Skarbu Izbowi Skarbowym tych Guberniy, w których znajdują się majątki starościńskie i arendowne. W pomienionych zaś kopiach wyrażono co następuje: *naprzód* zapiski, wniesionej przez P. Ministra Skarbu do Komitetu PP. Ministrów pod d. 28 czerwca 1824 roku, że Skarbowe Izby Guberniy, leżących nad morzem Bałtyckim, Białoruskich i przyłączonych od Polski, przy oddawaniu różnym osobom majątków skarbowych, Na y mi ło ś c i w i e y nadanych w dzierżawę arendowną, postępują rozmaicie: w guberniach Białoruskich, Inflantskiej i Estońskiej zawierają kontrakta z dzierżawcami arendownymi: w pierwszych podług zaprowadzonych 1772 roku prawideł, a w ostatnich na osnowie Na y w y ż e y potwierdzonej w 1765 roku formy kontraktu. W Kurlandyi, chociaż takż wydan w 1786 roku przez byłego Xięcia formularz kontraktu, ale Izba Skarbowa przestaje na wzięciu oddzierżawców arendownych tak nazwanego *rewersału* czyli *podpiski* na to: iż w administracji majątków, postępować będą ściśle podług formularza. Izby Skarbowe guberniy zachodnich niemają prawideł na zawieranie kontraktów z dzierżawcami arendownymi za Na y mi ło ś c i w s z e m nadaniem; ale Izba Skarbowa Mińska zawiera kontrakta, podobne do tego, jaki jest ułożony dla oddania majątków z publiczney licytacji, a inne opatrnią dzierżawców arendownych tylko inwentarzami lustracyynemi; W Na y w y ż e y potwierdzonych 17 lipca 1806 roku, prawidłach dla majątków skarbowych starościńskich, względem odstąpienia praw arendownych, w punkcie 2 postanowiono: wszystkim urzędnikom, w służbie CESARSKIEY znajdującym się i posiadającym majątki w arendzie za przywilejem od 1775 roku, i za Na y w y ż s z e m i Ukazami, jeśli oni nie są w stanie mieć rządcy (dysponenta) i odpowiadać za niego we wszystkim, co w majątku zdarzyć się może, nadaje się wolność odstąpić całkiem swoje prawo komu innemu, (prócz żydów), za wiedzą Ministeryum Skarbu, które będzie obowiązane wyjednać na to Na y w y ż s z e zezwolenie, takowy nabywca prawa, po złożeniu w Izbie Skarbowey ewikcyi, na własnym albo poręcznika jego nieruchomym wolnym majątku, lub na summie, kbyleby tylko była odpowiednia przynajmniej dwó-

letniemu dochodowi, przez lustracyą wyliczonemu z majątku skarbowego, otrzyma kontrakt i inwentarz, i tym sposobem stanie się possessorem skarbowego majątku, sam za wszystko to, podług prawa odpowiadać obowiązany. Na mocy czego w czasie odstąpienia komubądź praw arendownych, piszą się kontrakta i uzyskują się pieniądze za papier herbowy, podług ogólnego zbioru całej umówionej opłaty. Minister Skarbu, uważając za rzecz potrzebną, ustanowić powszechne i jednostajne prawidło, co do porządku oddawania majątków w dzierżawę arendowną, ze swojej strony podawał: 1) W czasie robienia rozporządzenia o wprowadzenie dzierżawców arendownych za Na y mi ło ś c i w s z e m nadaniem we władanie majątków, postępować we wszystkich guberniach jednostajnie, obowiązując possessorów arendownych kontraktami, z tego względu, że wszedłszy we władanie majątku, powinni przyjąć na siebie administracyą jego nie inaczej, jak podług prawideł ustanowionych, naruszenie których, lub niezachowanie tego obowiązku, ciągnie za sobą utratę praw arendy. 2) Kontrakta te pisać na osnowie Ukazu 24 listopada 1821 roku, na papierze herbowym aktów wieczystych podług summy, przypadającego dla posiadacza dochodu, za cały czas possessyi arendowney, i zostawiwszy je w Izbach Skarbowych, wydawać dzierżawcom arendownym kopie tych kontraktów, takż inwentarzów i opisanie majątku na papierze herbowym wartości jednego rubla, na jakim odbywać kazano sprawy za prośbami w Izbach Skarbowych. 3) Po odstąpieniu przez dzierżawców arendownych prawa swojego komubądź innemu, nowego kontraktu w Izbie Skarbowey z possessorem albo nabywcą tego prawa nie zawierać, a razem z przyjęciem od niego prawney ewikcyi, wziąć tylko rewers na tymże kontrakcie, który zawarty został z dzierżawcą arendownym, ze ściśle wypełni go, opatrując przy tem tego possessora kopiją kontraktu, inwentarza i opisanie majątku na papierze herbowym rublowym. 4) Jeżeliby possessor arendowny nie wszedł we władanie majątku i nie zawarłszy w Izbie Skarbowey kontraktu, odstąpił swoje prawo innemu, w takim zdarzeniu possessor albo nabywca prawa obowiązany już będzie zawrzeć w Izbie Skarbowey kontrakt na osnowie wyżej wspomnianych 1go i 2go punktów. 5) Podług tego prawidła postępować i w czasie dalszego odstąpienia praw arendownych na czas pozostający tak, iżby za każdym Na y mi ło ś c i w s z e m nadaniem, zawierany był jednostajnie na cały czas kontrakt, z samym possessorem arendownym lub z pierwszym nabywcą prawa. 6) Tranzakta zaś na odstąpienie albo kontraktu, zawierane pomiędzy dzierżawcami arendownymi i possessorami albo nabywcami prawa, pisać na dawniejszey osnowie, na papierze herbowym wieczystym, Ukazem 24 listopada 1821 roku na kontraktu ustanowionym; i 7) co się zaś tycze tych osób, które już weszły we władanie majątków za Na y mi ło ś c i w s z e m nadaniem, albo za nabyciem praw arendownych, tedy otrzymane przez

nich na władanie od Izb Skarbowych na osnowie dawniejszey akta, zostawić w swojej mocy. Oczem Minister Skarbu przedstawiał na uwagę i potwierdzenie do Komitetu PP. Ministrów. *Powtóre*, że Komitet PP. Ministrów na posiedzeniu d. 3 przeszłego lipca po wysłuchaniu wyżej wspomnionego przedstawienia P. Ministra Skarbu, postanowił je utwierdzić, wyjednawszy na to Naywyższe zezwolenie. Na posiedzeniu dnia 25 października 1824 roku objawiono Komitetowi, iż CESARZ JEGOMOSĆ na postanowienie Komitetu zezwala. Komitet postanowił: komunikować o tem Ministrowi Skarbu dla wypełnienia przez wypis z protokołu. *Rozkazali*: o wyżej pomienionem, Naywyższemu potwierdzonem postanowieniu Komitetu PP. Ministrów dla wiadomości i w potrzebnem zdarzeniu wypełnienia, uwiadomić przez Ukazy wszystkich PP. Ministrów, Naczelników Gubernii, Rządu Gubernialne, Woyskową Kancellaryą Woyska Dońskiego, również i dalsze miejsca Urzędowe, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do Departamentow Sankt-Petersburskich i Moskiewskich Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 23 grudnia 1824 roku.
(Z Igo Departamentu.)

XIV. Względem stanowienia pisarzow włościańskich z włościan umiejących czytać i pisać swojej włości i o niedopuszczeniu samowolnych z włościan poborów.

Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Jenerała piechoty, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera, Xięcia Dymitra Iwanowicza *Łobanowa Rostowskiego*, przy którym przesłał do Rządzącego Senatu, dla należytego wypełnienia w kopii wypis z protokołu Komitetu PP. Ministrów, 28 paździer. i 15 listopada 1824 r. *W pomienionym zaś wypisie między innemi wyrażono*: Jenerał artyleryi Hrabia *Arakczew* z Naywyższego rozkazu wniosł do Komitetu Ministrów najpoddanieyszy raport Senatorów: Xięcia *Dołhorukowa* i *Durassowa*, wyznaczonych dla rewizyi gubernii Wiatskiej, którzy w przedstawionych punktach na Naywyższe rozpatrzenie między innemi podają następujące środki: w 4) ażeby na czas przyszły naznaczały pisarzów włościańskich gromady, obierając do tego obowiązku z włościan umiejących czytać i pisać swojej włości. Prócz tego, ile dla zapewnienia pisarzom Włościańskim przyzwoitego poważania od włościan, również i dla zachęcenia ich samych do dobrego prowadzenia się i gorliwości w wypełnieniu swych obowiązków, naznaczyć im pensyą po 400 rubli, z summy zbieranej na utrzymanie Rządow włościańskich, i nagradzać medalami za trzy dwólcia ciągłej nienagannej służby; w 6) A jak trwający po wsiach zwyczaj robić dobrowolne składki, daie powód do poborów, przeciwnych prawu od skarbowych włościan; przeto ustanowić, ażeby prócz podatków Państwa i Ziemskich powinności, dostatecznych

dla utrzymania wszystkiego, co prawem naznaczone, nie było dopuszczano po wsiach żadnych poborów, pod pozorem dobrowolnych składek; prócz ustanowionych rozchodów w nabórze rekruckim. Postanowienia na wspomnione powinności, powinny być podawane na rozpatrzenie do Izby Skarbowey. Komitet, po rozpatrzeniu tego raportu, między innemi punktami sądził: w 7) O pisarzach włościańskich postanowić za prawidło, tak dla Gubernii Wiatskiej, jako i dla wszystkich innych Gubernii, ażeby ci stanowieni byli przez gromady z ludzi swojej włości umiejących pisma; a zustronnych czyli wolnych pisarzy przyjmować tylko wtedy, kiedy gromada nie znajdzie zpośród siebie nikogo sposobnego do tego obowiązku; ale przytem we wszystkich zdarzeniach, kiedy we włościach okażą się jakie nadużycia, a naybardziej nieprawne pobory i rozchody włościańskich pieniędzy (*мирских денег*), pisarze włościańscy, chociażby oni i nie należeli do tych włości, powinni być oddawani do Sądu, i nie mogą być naznaczani nigdzie, ani do żadnych publicznych obowiązków, póki przez Sąd nie zostaną usprawiedliwieni; w 9) Podane przez Senatorów rozporządzenie, ażeby prócz podatków Państwa i Ziemskich powinności, nie było dopuszczono po wsiach żadnych poborów, pod pozorem dobrowolnych składek, Komitet uznał wcale gruntownem; osądził zalecić wszędzie przez Ukazy Rządzącego Senatu, iżby prócz ustanowionych albo dozwolonych z rozwiązania wyższej Zwierzchności, nigdzie i pod żadnym pozorem, nie było dopuszczono samowolnych od włościan poborów, a dla doprowadzenia onych do skutku upraszał Naywyższego JEGO CESARSKIEY MOŚCI zezwolenia. Na posiedzeniu dnia 15 listopada objawiono Komitetowi, że CESARZ JEGOMOSĆ *Rozkazuje*: pisarzow włościańskich naznaczać wszędzie z włościan swojej włości umiejących pismo, a kiedy gromada nie znajdzie zpośród siebie nikogo sposobnego do tego obowiązku, wtedy z włościan umiejących pismo innej naybliższej włości; ustronnych zaś czyli pisarzów wolnych z ludzi innego stanu, nigdzie nie mieć. Wszystkie dalsze artykuły postanowienia Komitetu Ministrów CESARZ JEGOMOSĆ Naywyższemu potwierdza. *Rozkazali*: O powinnem wypełnieniu wyżej wyrażonych; Naywyższemu potwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów, i Naywyższego JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazu, zalecić od Senatu przez Ukazy wszystkim Rządom Gubernialnym, Izdom Skarbowym i Cywilnym Gubernatorom, i również przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających i sprawami Cywilnymi, Jenerał-Gubernatorów, Naczelników miast, miejsca Urzędowe i Woyskową Kancellaryą Woyska Dońskiego; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do tutejszych i Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu, przesłać uwiadomienia. Dnia 29 grudnia 1824 r.
(Z Igo Departamentu.)

Sąd Taxatorsko Ekdywizorski na rozdział majątków zesłego Adama Gayla Prezydenta Konsystorskiego, w Gubernii Litt: Wileń: w Pteiu Upitt: położonych, na satysfakcyą jego Kredytorów i pretensorów do jego funduszu, Remissą Ziem: Upit: 1808 Ybra 17 ustanowiony. — po skutecznieniu akcesoryjnych kolejną prawną wyrokach. — na dniu 15 idącego miesiąca i roku przez rezolucyą uczynił postanowienie, na dniu 20 przyszłego miesiąca Julii do rozrządzenia tęg Ekdywizyi o czwicie, w jakowym terminie że do majątku Lubian w Powiecie Upitt: położonego, Sąd taxatorsko Ekdywizorski zjedzie, stawiającemu wyrok ostateczny zadeterminować, na niestawiających amissą zapisze, przez awizacyą w Kuryerze Litewskim i w Gazecie Nitawskiej po trzykroć umieścić się powinna — wszystkich wpływających do tęg Ekdywizyi obwieszcza.

Regent Ziem: i Grod. Ptu Upit i Exd: Szymon Rymkiewicz.

2. Excerpt Oświadczenia z Protokołu potocznego Sądu GH Litt: Wileń: 2go Departamentu, w dacie niżej wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią tegoż Sądu Stronie wydane.

Roku tysiąc osmset piętnastego Junii dwódziesiątego szóstego dnia. Na Sądzie Głównym Litewsko Wileńskim 2go Departamentu, Stawiając obecnie Adwokat tegoż Sądu Drzewowski, Oświadczenie poniższe zaniósł, i one do wpisania w Protokół podał: jakowa tak się wyraża: Oświadczenie imieniem W. Jpani Anieli Szadurskiej byłej Sędziny Ziemskiej Wileńskiej, z następnego czyni się zdarzenia i oto: Skutkiem testamentu zesłego s. p. Władysława Szadurskiego byłego Sędzię Ziemskiego Wileńskiego, męża oświadczaiącej, w roku 1811 marca 17 datowanego, a roku 1812 Januarii 20 dnia po zaszyły w dniu 19 tegoż miesiąca śmierci, w aktach Ziem: Wileń: jawionego, będąc Oświadczaiącą całego po nim pozostałego majątku, tak Haszkuniszek z Folwarkami w Powiecie Wileń: położonych, jako też domu w mieście Wilnie za brama Zamkową anaydującego, się dożywotnią Possessorką, i też possessyą ciągle aż dotąd ekakwując, gdy od niektórych Kredytorów zesłego Pasierżba swego Józefa Szadurskiego została zapozwana do różnych subselliów, pomimo wzmieniony testament spokojną dożywotnią ogólnego majątku possessyą zapewniający, pomimo tę pewność w tymże testamencie pomieszczoną, że pozaciągane przez syna długi, majątku oycowskiego stosownie do myśli praw dotycząć nie mogą, zwłaszcza Wilnie w tenczas kiedy zesły Władysław Szadurski przez zaniesiony w roku 1808 marca 5 dnia w Sądzie Ziemskim Wileń: za życia swego na syna Józefa manifest, ogólną onego w zaciąganiu długów czynność obmanifestował; pomimo nakoniec za życia jeszcze Józefa Szadurskiego przez niego samego zaniesiony w aktach Grodzkich Wileńskich process, nastaniu wszelkich swych długów jako pośrednie wymożonych, nad wartość danych pieniężny w Obligach i kartach w dziesięcioro prawis pomnożonych przy zapowiadający, pomimo zatym tyle sollemnności, z jednej strony gwarantujących spokojną dożywotnią possessyą, gdyby nawet zesłego Józefa Szadurskiego długi i nayrealniejsze być miały, a drugiej zaś strony inwalidacyą onych przez oycza i syna probujących, gdy Oświadczaiąca od niektórych Kredytorów zesłego Józefa Szadurskiego usiłujących mimo to wszystko zyskać satysfakcyą na majątku jęj dożywotnie uległym, a w żadnym względzie nie podpadającym pod ewikoyę za długi obce, została zapozwana nieodbitą przeto widzi potrzebę przez niniejsze w aktach Sądu Głównego Wileń: zaniósłone Oświadczenie, obok de data et actu pomienionego w górze testamentu WW. JPP. Kredytorów zesłego Józefa Szadurskiego zawiadomic, aby odtąd siebie i Oświadczaiącą od niepotrzebnych wydatków prawnych ochraniając, zaprzestali prosekucyi bez rzeczy, zwłaszcza w tenczas kiedy pomimo niłksemną ich pretensyi naturę na przyszłość, żadnego swych zamiarów skutku przez ciąg trwającej dożywotnie nad majątkami zesłego męża Oświadczaiącej possessy, osiagnąć nie będąc w stanie, gdyby zaś pomimo takowe ostrzeżenie zdało się któremukolwiek Kredytorowi zesłego Józefa Szadurskiego bezwinnie Oświadczaiącą pociągać do Sądu, że kar za prosekucyą bez rzeczy i kosztów prawnych poszukiwać na takim nie zamiełba: niniejszym Oświadczeniem zapowiada. — U tego oświadczenia podpis następnny: Jan Łopata Regent Graniczny Wileń: Plenipotent. Józef Podbereski Assessor. Regent Ignacy Choroczewski.

2. Excerpt z Protokołu Potocznego Ziem: Ptu Sluckiego — Oświadczenie wspólnie z lokatą w dacie niżej wyrażoney uczynionego, w tęgże samey dacie pod pieczęcią urzędową Ziemską Powiatu Sluckiego, za opłatą poszlin Monarszych jest wydane.

Roku tysiąc osmset piętnastego miesiąca maja dwódziesiątego czwartego dnia. Przed aktami Jego Imperatorskiy Mości Ziemskimi Powiatu Sluckiego, w imieniu JW. Jana Bykowskiy Marszałka Wielizkiego, następnne czyni się Oświadczenie: iż Załcy Delator, jako Succesor po Bracie rodzonym s. p. Mikotaiu Bykowskim, Biskupie Troadyjskim, zbałastszy w archiwum tego Brata obce papiery do interesów Załcego nie stosujące się, lecz do testamentu zesłego s. p. Teodoręgo Rostockiego Metropolity regulujące się, a służące jego Successorom, i gdy się zupełnie z tych papierów Załciający przekonywa i obiasnia, że ważniejsze wzięte zostały przez JW. Jozafata Bułhaka Biskupa Brzeskiego (jak o tem jego rewens świadczy) więg u niego ruchomości i cały majątek zesłego Metropolity Rostockiego (jako ekakwującego testament tegoż Metropolity) pod zawiadywaniem zastawcać musi, pominać i pieniądze przez tegoż JW. Bułhaka Biskupa po śmierci zesłego Metropolity wzięte zostały, (jak przekonywa i jego rewens wydane Brata Załca zesłemu s. p. Bykowskianemu

Biskupowi) Załciający zaś nie mając żadnego obowiązku ani prawa strzeżenia wzmienionych papierów i Obligów jako do interesów Załca nie dotyczących się, w pięciu Fascykulach pod regestrami sprawionemi znajdujących się, dla bezpieczeństwa onych, a Załca spokojności, w Kancellaryi Ziemskiej Powiatowej Sluckiej dla wzięcia prawym Succesorem zesłego Metropolity, Eksekutorowi testamentu lub komu należeć będzie, Jokuie, i na one podpisania barwianego regestru doprasza się. Zostawiając sobie salwę poszukiwania należności o expensa różne przez zesłego Brata Załca w rzeczy Rostockich tożsame: a jeżeliby cokolwiek jeszcze (przebierając papiery w Succesyi Załca) dostatek de interestu Rostockich służące wynalazł, ukłokawać w Kancellaryi dla oddania komu należeć będzie deklaracie, i w tem celu niniejsze Oświadczenie czyni, które jako proszony podpisuję — Zenon Gotthard Duchnowski Regent Ziem: Ptu Sluckiego. — Zgodno z protokołem — Ignacy Baranewicz Regent

2. Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potocznego Ziem: Ptu Wileń: w dacie niżej wyrażajoney zapisanego i tęgże daty pod pieczęcią Urzędową Ziemską Ptu Wileń: jest wydane.

Roku tysiąc osmset piętnastego maca Junii dwódziesiątego ósmego dnia. Przed Aktami Ziem: Powiatu Wileńskiego stawaćc osobiscie W. JP. Jan Kurnatowski b. Ziemsk: Smoleński Regent Oświadczenie niżej w treści wyrażające się w piśmie do Protokołu podał, które jest w następnnych wyrazach: Oświadczenie w imieniu JWW. Hrabów Grabowskich, Ozarówskich, Ottenhausow, Gruzewskich, Rayskich, Cedrowskich, Wołkow i dalszych czyni się w następnny rzeczy — Gdy JW. Łaniewski Wołk jako Jeneralnych Interesów Jednoty Ewangelickiej Aktor, polecona mając zastępstwo czyli Reprezentacyą od tęgże Jednoty instrumentem sobie wydanym na mocy Praw, dział w imieniu tego towarzystwa tyle obligowany, co m w Prawo za funduszami szczególnie Towarzystwu temu służącemi, mianowicie Kon: tysiąc siedmset szesćdziesiąt ósmego Roku Traktatowa i Gwarancyina, bez tłumaczenia i nadużycia w Interesach Prawnych — Dostrzegając zanoszacy z dzieła wesłego w Rząd Gubernialny Litt: Wileński, że JW. Aktor Jednoty sam z siebie przez umocowanych Plenipotentow intencyjnych przy różnych subselliach Sprawy, zawsze cywilnym porządkiem rozprawował się; dziś nową barwą na Towarzystwo w kłada, primo loco podając objawienie Grodz Trockiemu że sprawy z tym Towarzystwem nadzwinnie Sledztwiennym porządkiem — Secundo po podłym Dekrecie tegoż Sądu Grodzkiego ukłokawo niestanym z instancyi JPP. Jana i Johana z Bobaszewiczow Kurnatowskich z pretensyi Samowolny z tą Jednotą gdy skutki tegoż Dekretu Eksekrowały się na folwarku Kopiczkaach w Trockim Powiecie położonego, przez władzę wykonawczą Extended przecznoząjącego, Plenipotent Wzny Jan Budrew stosiłno się do Planty swego Mecenasza, a Ced postoiłno przy Tradycyi zapowiedział, iż taki Folwark jest w Rządzie Duchownych przeto Trwającym bydź nie może, co gdy Assesora wstrzymo że czynność swoją zawiesił i odniósł się do Sądu i szego Ziemsk: Ptu Trockiego, a Sąd ten w kolei Rządu Gubernialnego Litewsk: Wileńskiego — Ta czynność Plenipotentow Jednoty Ewangelickiej od dejr jakoby Submissyi, pod hasło poddając to dub: Duchowne, które nigdy w rządzie onych nie był z takowych pobudek w imieniu wyrażonych i ow czyni się zastrzeżenie: iż jeżeli przodkowie i Sami tę ofiarę dopełnili, nigdy jednak osła te nie mieli, aby Interesowania się do pozynki funduszw i legacyow rzekli się (jak w wyznaninnych przez zaprzysiężenie to się widzi) lecz szem jako Kollatorowie z pod Opieki swojej opuszczając, i jus Patronatus nad funduszami taki rozciągając dotąd — Gdyby zatem w Processie niętym przez Aktora Jeneralnych Interesów w ty z różnemi Obywatelami, nieprejudikowal przodków i samych w stanowieniu i pod ogólnych majątków na krzywdę ich nie uległo, i gając nie wolną tentacyą o posiągnienie w matę opinii, naysolennięzi oświadcza się i to oswiadczenie w Kancellaryi Ziem: Ptu Wileń: do zapisania tokul podając, jako zanoszacy podpisuję się: B s i a g o s m a e t p i e t n a s t e g o m a c a J u n i i d w ó d z i e s i a t o g o d n i a. U tego oświadczenia podpis w W. Kurnatowski, b. Ziem: Smoleń: Regent z Protokołem Adam Dauksza Z. P. W.

1. Niżej wyrażony, za Dokumentami, jest równy od Matki mojej W. JP. Zbyszny owowey Sekr: b. Dwóru Polgo pod daniem gim wlewkowym od W. JP. Stanisława Sta

Sędzięo Granicznego Rossien: pod d. 24 mscia Jnnii 1813 Roku na moje osobę wydanemi, jestem Aktorem summy Dekretem Exdywizorskim Dóbr W. JP. Józeffa Nagurskiego b. Prezydenta Ziem. Szawel., w Ru 1814 8bra 14 zapadłym sądzony; w ilości czter: zł: 265 i zł: Pol: 16,889 gr: 28 szel: 2, i wydzieloną zatyche Dóbr Schedę; jako to: Wiesz nazwaną Kienbrayce w Poie Szawel. sytuowaną, mającą w ogóle 7 gruntowych z Karczmą, z Poddaniami i mieszkaniami, oraz z gruntami, lasami i łąkami przy teyże, i dodanemi do wybierania siódmego procentu, mam w aktualney mojej Possejasy. Jakową summę, nie mniey i za niedobór procentów należność wespół z całą Schedą uczyniłem zamiar cedować, ktoby zaty maby nabył raczy zgłosić się do mnie Aktora w mieście Guberniskim Wilnie, w własnym domu na ulicy Zamkowej pod Nr. 100 sytuowanym. Ru 1815 mscia Julii z dnu. Antoni Lachowicz.

2 Roku 1815 mca Junii 24 dnia w nocy, uciekł z Stoinima Obywatela chłopiec wzrostu od średniego trochę wyższy, włosów cale czarnych strzyżonych od lat 18 do 20 mający, w półfraku i pantaleonach sukna granatowego, wziął z sobą płaszcz takóž granatowy dobry, kożuch moskiewski, chustki białe cienkie kartunowe i inne rzeczy. Nogi ma w kolanach krzywe, a osobliwie prawey nogi stopa znacznie schylona bok prawey. Należy on do skasek włościańskich folwarku pod imieniem w Powiecie Stoinimskim będącego. Ktoby jego postrzegł niech raczy zatrzymać i da wiadomienie do Policji Stoinimskiej.

3 Dekretem Magistratu Wiléńskiego dnia 14 bieżącego miesiąca po Proźbie Maryanny Kozłowskiéy w asygnacyi Opiekuna jej, i Syna Dominika Kozłowskiego, stałym; będąc delegowanym do wyprzedania domu w Wilnie na Antokolu pod Nr. 1366, leżącego; zapraszam życzących nabyć ony, aby raczyli stawać na miejsce położenia jego, do licytacyi, w terminach: *pieruszym* Dnia 6. *z gim* Dnia 9. i *trzecim* dnia 12 Julii roku terażniejszego. Dat w Wilnie dnia 22 Junii 1815 roku. Jakub Hahn. R. M. G. W.

3 W Xięgarni Uniwersytetu znajdujają się następujące nowe dzieła:

Observations sur une dissertation présentée au concours pour la chaire d'éloquence de l'Université Imperiale de Vilna. Rédigées et publiées par G. E. Grodeck. Vilna 1816. in 8vo. kop. 25

Introductio in Anatomem comparatam. Oratione academica, quam, ad inaugurandas in Caes. Univers. Vilnensi comparatæ anatomes scholas, habuit ante kal. novembr. 1814 L. H. Bonnus Med. et Chir. Doct. Vilnæ 1815 in 8vo k. 35

De l'influence de la révolution française sur les objets relatifs à la médecine pratique. Discours prononcé à la séance publique de l'Université Imperiale de Vilna le 15 septembre 1814.

J. Frank Cons. de Collège, Professeur de médecine pratique et de Clinique à la susdite Université. Vilna 8vo kop. 25.

O Towarzystwach biblijnych i ustanowieniu ich w St. Petersburgu, 8vo w Wilnie 1813 45.

Sąd Główny Litewsko Wileński i Departament, skutkiem rezolucji swojej zawiadania Krewnym, zesłego Ziemskiego Wileńskiego Sądu, a Ignacego Kończy, iż w dziele za Ukazem Rzadzającego Senatu z byłemi Urzędnikami Sądu Ziemskiego o przebranie kop w sprawnikursowej rzeczzonego Kończy, obwinionemi, z tego Departamentu w roku 1814 mscia Julii 21 dnia zapadłym, została sądzona na rzecz Kończy, summa 13,191 rubel i 10 kopejek assygnacyami. Którzy to Kredytorowie brzmienia tego Dekretu, powinni złożyć do Departamentu na przynależne sobie pieniądze onego Kończy, dowody prawne od daty wydania publikaty w ciągu sześciu miesięcy, pod przysięgą. Dnia 26 mscia Junij roku 1815. z Głównego Sądu i Kawaler A. Lawdański. Kazimierz Nowicki.

2 Dnia 15 aprila roku idącego. Służące na imie Stanisława i Marcina Obrodzkich Dokumenta Obligacyjne oraz inskrypcje i różne listy z adresem, Obrodzkiemu, pospolu przypadkowie zgubione zostały. Od kogo zas one były tymże Obrodzkim wydane i pisane. Właściciele Obrodzcy przez szacunek Osób wymieniać nie chcą. Lecz oprócz uczynionoy w mieście Wileńskim, celem wynalezienia i odzyskania takowych zgubionych Dokumentów, przez niniejsze ogłoszenie upraszają każdego w szczególności, w czyimby ręku ta zguba naydowała się, o złożenie oney w Wileńskiey Redakcyi, lub jesliby komu wiadomo było o nalezieniu przez kogo, o uwiadomienie teyże Redakcyi, a tam odpowiednia nagroda za to dopełniona zostanie.

3. Niżej podpisany, w roku 1804 w Hrabstwie Dryswiat. do Dziedzictwa JW. Starosty Lopacińskiego, należnym, schedę z Dekretu Exdywizorskiego w Szarkowszczyźnie ferowanego, w nomenklaturach Maczany, Swytniki i Klikalnicę W. Annie Przyborzance Czeszn. Rzeczyck. na wieczność przysądzoną, w rzeczonym roku dziedzictwem nabył, położenie mającą w Gubernii Wileń. Powiecie Brasł. Parafii Dryswiat. i w porządku ewikcyi kilkanaście tysięcy złotych w ręku swoim niżej podpisany utrzymał, a te lubo Dekretem Exdywizorskim Ziem. Brasł. Kredytorom zesłego Hermenegildy Przybory Oycza rzeczoney Przyborzanki rozdzielone zostały, i przez appellacyą w Departamencie z Wileń. rzecz innalnie nieukończona, z powodu doszley wiadomości o zasley śmierci Jurysdatorki niżej podpisanego, zmiewolony uczynić tę awizacyą w Kuryerze Lit., donosząc Sukcessorom zesley Anny Przyborzanki, aby raczyli do Szczytnik w Powiat Brasłkedy mam pomieszkanie przybyć, i ukończyć: tak o summę na Obligu będącą, jak równie o skutki Dekretu Exdywizorskiego Ziem. Brasł. i w kolei uczynić oblikwidacyą z pretensyów niżej podpisanego. 1815 Junij 21 dnia w Szczytnikach. Jan Łoweyko Sędzia Ziem. były Brasł.

3 Po dopełnieniu przez Naywyższą Edukacyjną Zwierzchność przepisanych Ustaw, Zona moja otrzymała pozwolenie utrzymywania pensyi Damskiej w mieście Kieydanach, w Powiecie Rosyjskim. Podawać się będą: Nauka chrześcijańska i moralna, Historya, Jeografia i Arytmetyka; Język rossyjski i memiecki, styl polski, formowanie charakterów, rysunki i robotki damskie. Dla doskonalenia się w muzyce wszelka jest w mieście tutéyszém łatwość. Przyjmują się na takową pensyą Pensionerki, i Pół-Pensionerki. Pierwsze, prócz nauk wyżey wzmienionych, mieć będą stół, stancyą i posługę należytą w domu naszym; drugie zwiedzać tylko będą podawaiące się Lekcye, ulokowanie zaś onych zawisło od woli Rodziców. Czas otworzenia pensyi przeznaczają się na dzień 1go wrzesnia 1815 roku. Ktoby więc z Rodziców zaufaniem swém nas zaszczycił, i dzieci swoje nam na Edukacyą poruczyć raczył; zechce się wcześniej, dla bliższej umowy do podpisanego zgłosić. — Kieydany roku 1815 dnia 12 czerwca v. s.

Grzegorz Mowczanowicz Nauczyciel Szkoły Powiatowej Kieydańskiej.

3. Dom w mieście Wilnie za Ostrą bramą pod Nr. 1288 i 1290 leżący z placem do niego należnym, JPP. Frydrych i Fryderyka Frohlandowic, d. 21 bieżącego mscia prawem wieczysto przedawnym W. J. Pani Alexandrze z Dąbrowskich Mininény Koll: Asses., w Posseję podali. — Oczem za zezwoleniem obu stron daje się wiedzieć Publiczności z tém: aby, jeżeli kto ma jakową pretensyą do Aktorstwa tego Domu lub wybawcow, niezaniebdywał pospieszyc po odebranie swey należności. Dat dnia 26 Junii 1815 roku. Jakób Kaciukiewicz.